

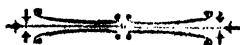
શહુર કંવાલ

૩૬
૫૧૩
શુક્ર હિન્દ.

આર ગુજરાતી હરશેમંય)

—અસમંય—

ના તખ્તખુલે રાજમરરા ગાનેકી ઉમદા મદા
કંવાલીએ ધનતેખાખ કરકે નીહાયત સેહત આર
સફાઈકે સાથ છપાઈ ગઈ હંય.

અનાનેવાલે આર છપાનેવાલે
મુન્શી મોહમ્મદ અબ્દુલ અઝીઝ કુતુબશ્રેશ
પાનકોર નાકા—અહમદાબાદ.

—o—

પહેલી આર. (યે કીતાબ રજીસ્ટર હે) કાપી ૨૦૦૦

હિ. સ. ૧૩૩૬

ઇ. સ. ૧૯૧૮

Printed by Motilal Ganpatram in
The MANHAR Printing Press

Pankor Naka—Ahmedabad.

કીંમત ૦-૨-૦ દો આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
મરાઠુર કવવાલી

ઉર્ફ
માશુકે તિ

કવવાલી કીટીબા

પાસ ખીડલાકે સરે બજમ ઉઠા
સર ચડાકર મુજે નઝરોંસે ગીરાતે
બસ ૦ ૧૫ દીદએ તર અશક બહ
છાટ દે દે કે લગી દીલથી બુજહાતે ક્યું હો
આશીકે ચશમ હું એક તીરે નઝર કાફી હય
ક્યું ચડાતે હો કમાં તેગ ઉઠાતે ક્યું હો
મરલી જને દો બે મરતા હું તુમહારે આગે
અબ દુઆઓં કે લીએ હાથ ઉઠાતે ક્યું હો
યહીં કફનાઓ યહીં દફન લી કરદો ચારો
કુએ જનાં સે મેરી નાઅશ ઉઠાતે ક્યું હો
અય નકીરેન મેં મારા હુવા મન્ઝીલકા હું
થક કે લોટા હું અલી મુજકો ઉઠાતે ક્યું હો
મેંને માના તુમહે પરવા નહિં બંદેથી ઝરા
રહતા હું તો મુજે આકે મનાતે ક્યું હો
કુઅછ મેં મુસાફી તરહ તાલીબે દીદાર નહિં
લનતરાની મુજે હરબાર સુનાતે ક્યું હો
દેકે દીલ એક બુતે બે દર્દકો તુમ અય અનવર
ક્યું અલમ સેહતે હો ચે રંજ ઉઠાતે ક્યું હો

ગુજરાત વિગાપાઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૪૩૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મી.શુકે હિંદ

વિષય ૮૩૬૮ : ૩૨,

શ્રેયર

ખતલાઓ તો ઇલાજ તપે ગમકા કયા કરેં
નાલા કરેં કે આહ કરેં યા બુકા કરેં

કંવાલી નન્નીબાન મુલતાનવાલી.

કહાં જાયેં તેરે બંદે પતા પાયેં કહાં તેરા
તલાશો જીસ્તજીસે કુચ્છ નહિં મીલતા નશાં તેરા
મેરી આંખોને જુખા હો તેરા જલ્વા તો હોં કાફીર
ચેહી દીલ તુજસે વાંકીફ હય ચેહી હય રાઝદાં તેરા
શીકસ્તા દીલકો મેં અપને નીલાયત દોસ્ત રખતાહું
સુના હય જખસે ચે દુટા હુવા દીલ હય મકાં તેરા
બરાબર હુકમ જરી હય તેરા દુન્યામેં ઉકબામેં
કે હેં દોનોં જહાં તેરે યહાં તેરા વહાં તેરા
ખીયાલોવેહમકા તુજતક ગુઝર હોગયર મુમકીનહય
જીસે કેહતે હેં સખ અર્શી બરીં હય આસતાં તેરા
કદમ સાખીત રહે રાહે વક્ષમે સખત મુશકીલ હય
ફરીશ્તોં કો દરા દેતા હય યારખ ઇમતેહાં તેરા
હકીકતસે નહિં આગાહ યું કહેનેકો આરીફ હું
કહાં ચે મરતબા મેરા કે હું મેં રાઝદાં તેરા

શ્રેયર

તોડ લાતે હેં દુંદકર એહબાખ
લાખ કાંટામેં ધુલ્તા હો ગુલાખ

કંવાલી બિગ્ગનબાન કાનપુરવાલી

કયા તકલ્લુફકી ઝુરરત પીરે મયખાના હમેં
જમે જમસે હયે સીવા મકીકા પયમાના હમેં

જેશે વેહશતમેં નીકલ જતેહેં જખ હમ સુએ દરત
 દામને સેહરા નઝર આતાં હય કાશાના હમેં
 એકદીન મરકર લખે મોઅજઝ નુમા પર ચારકે
 દેખના હય ઉસ્કા અંદાઝે મસીહાના હમેં
 હાએ વઠતે વાપીસીંલી દીલકી દીલહીમેં રહી
 થી અઝલસે હસરતે દીદારે જનાના હમેં
 રોઝ સાફ્રી દેખ લેતા હય હમેં ભરકર નઝર
 રોઝ મીલતા હય લખાલખ એક પયમાના હમેં
 કયસકા કયા ઝીક ઉસ્કો તો 'અનુ'કા જોશ થા
 આપ અપને મુંહસે ક્યું કેહતે હેં દીવાના હમેં
 શેખો મોમીન જીજહસાહેં આસ્તાને પર તેરે
 કાઅબ્બા ઇનરોઝું નઝર આતા હય વિરાના હમેં
 અઝેં મતલબકયા કરેં ક્યુંકર સુનાએહાલે ઝાર
 ટાલ દેતા હય વો ઝાલીમ કેહકે દીવાના હમેં
 અબ્બ મહીનોં લી પતા મીલતા નહિં મદાહકા
 પહેલે તો હઝરત મીલા કરતે થે રોઝાના હમેં

શબ્દ

મહોબ્બત કી નહિં ગેંદે મેં જુ હય
 ઇસી બાઇસ સે ગેંદા ઝદર હય

કબ્વાલી મુશતરીજન કાનપુરવાલી.

લે અય દીલેના કામ મહોબ્બતકા મઝાલે
 ચલ જનસે ઘો હાથ ઝરા ચોટ તો ખાલે
 મેં ચાહું તો પાની મેં અલી આગ લગા હું
 લે જાએં સમન્દરકો બહાકર મેરે નાલે

કુચ્છ ખાત હય ચેલી કે વો ખાતોં મેં ન આજએ
 ઇસ તરહ કહેં હમ તો કલી ખાત ન ટાલે
 ગીરંગટ કી તરહ રંગ બદલતા હય બદલતવાર
 દુશમનને તો કછવેકી તરહ પાઉં નીકાલે
 આએગા તો કયા ઘોલકે પી જાએગા દુશમન
 તુમ દેખો તો હમ લી નહિં કુચ્છ મુંહકે નીવાલે
 હય રસ્મકા દસ્તુર ન દસ્તુર કી કુચ્છ રસ્મ
 સબ કામ હેં ઉસ બઝમકે દુન્યાસે નીરાલે
 અગ્યારસે કલ કીસકી લડાઇથી સરે રાહ
 તુમને તો મેરી જાન ચે જહગડે નહિં પાલે
 કુચ્છ ગયરકો મીલ જાએગા ઇનઆમ વફાકા
 ઉસ શોખને કુચ્છ હમકો ઉડહાએ હેં દુશાલે
 રોતે હેં વો નાતીક કે લીએ બેઠકે પેહરોં
 જો લોગકે ઝીન્દાહેં ઉસે દેખને વાલે

શબ્દ

હમારા કામ સમજના હયા ચારો
 અબ આગે ચાહો તુમ માનો ન માનો

કુચ્છાલી ગોહરજાન બડોદેવાલી.

ચલી હય લોકે ફીર વહેશત સુજે સયરે બીયાબાં કા
 જનું યાદ આએ કયા તલ્લે મેરે—ખારે મુગીલાં કા
 બુતોં મેંહી તુજે જલ્લા નઝર આએ ખુદાઇકા
 પહોંચ જાએ જો અય કાહીદ તુ કોહના ઝાતે યઝદાંકો
 દીલે પુર દાગસે દીલ અપના બહેલાતા હું વેહશતમેં
 ન જતા હું બુલીસ્તાંકો ન જતા હું બીયાબાં કા

બીયાલે ચાર જળ આતાહય દીલમેં દર્દ કરતા હય
 વો ઇઝા દોસ્ત હું મેં ખ્યારસે રખતા હું મેહમાં કે
 બહાર આઈ જુનુ ઉભરા જો ફીર શોરે સીલાસીલસે
 ઉઠા રખ્યા હય દીવાનોંને સરપર અપને જીન્દાં કે
 ઉઝાદારે મુસીબત તુમ મેરી તુરબતપે દેખોગે
 ધુગાંકો બેકસીકો દર્દ કે હસરતકો અરમાંકો
 ગયા લુત્ફે ખલીશકે સાથ લુત્ફે જીન્દગાની લી
 નીકાલા હાય ઝાલીમ ચારાગરને દીલસે પયકાં કે
 નમુદે સુખ્હે મેહશર હો ન દુન્યામેં કહીં ચારખ
 મેરા દસ્તેજુનું અબ ચાક કરતા હય ગીરેખાં કે
 બલીગે મસ્તે દીદાર આજ હય મેલા હસીનો કા
 બહારેં દેખીએ ચલ્યે ઝરા સયરે ગુલીસ્તાં કે

શેઝર

અકસ લી આયને મેં ચાર ઘડી બાઅદ આયા
 બડગઘ હદસે સીવા ઓર નઝાકત કયસી

કન્વાલી મોતીજન દેહલીવાલી.

બેહદ મુજે ગમ દેંગે કસરતસે જફા હોગી
 વો જન મેરી લેંગે બદનામ કઝા હોગી
 મેં ઇસ્કા હુવા ખુગર જીન્દા રહુંગા કયુંકર
 તકલીફ કે મીટને પર તકલીફ સીવા હોગી
 મુજકો નરહી કુચ્છલી ઇમ્મીદ પહોંચનેકી
 કીસમત જો રસા હોગી તો આહ રસા હોગી
 કેહદે કોઈ કાતીલસે ચયન આએગા મુશકીલસે
 માંગોંગા જોમેં ડીલસેં મકબુલ દુઆ હોગી

એહસાન ન લુંગામેં અબ જનહી દુંગામેં
 જીન્દા ને બચુંગામેં તો મેરી દવા હોગી
 મીટ જાએં ચે સબ ધડકે વો કાશ કભી કેહદે
 હમ ઉસ્કો ન જાએંગે ને તુજસે ખતા હોગી
 કાતીલ હેં તેરે ગમઝે ઝાલીમ હેં તેરે અશવે
 આએગા તેરે આગે વો જસ્કી કઝા હોગી
 વો શોખ જહાં હોગા કચસાવો મકાં હોગા
 કુચ્છ ઓર સમા હોગા કુચ્છ ઓર હવા હોગી
 અય તુહ રહા સોદા મુજકો ન હસીનોંકા
 અબ ઝીકે ખુદા હોગા અબ ફીકે ખુદા હોગી

શેઝર

મેં આઈના તેરા હું તુ મેરા હે આઈના
 મેં તુજકો નજર આઈં તુ મુજકો નઝર આએ

કન્વાલી બીબીજન બડોદેવાલી.

સરઅફરાઝી ઉસે હાસીલ હુધ સારે ઝમાને પર
 અદબસે સર ઝુકાયા જસ્ને તેરે આસ્તાને પર
 પએ તબ્બીહ કાફી હય ઇશારા કુદ ફેહમું કે
 ઉછલ પડતે હેં અસ્પે તેઝર મેહમેઝ ઉઘાને પર
 કીસીકો રીઝ કકીસમતસે ઝીયાદા મીલ નહિં સકતા
 ખુદાને નામ લીખ રખ્યા હય સમઝા દાનેદાનેપર
 બશરકો અપની હર ડોરીશમેં કયુંકર કામયાબી હો
 કે તીર અફગનકે તીર અકસર નહિં લગતે નશાનેપર
 બલાઓંસે નહો મુડમેર સારી મુશકીલેં હલહો
 ન ભુલે નામે હક ઇન્સાં અગર આરામ પાને પર

કહે કયા સામના ઝીસકીસ મુસીબતકાહય ઉલકતમે
હઝારોં સખતીયાં જેહેલીં હે હંમને દીલકે આનેપર
કમાલેફન જે હાસીલ હો તો દુન્યાકયુ' ન તાઅબે
ઝમાના લોટથા દાઉદકે દીલકશ તરાનેપર
અસર તાઅલીમકા હયવાનકે દીલમેં ભી હોતાહય
યેશામત હય બશરકી જે ન સીખે કુચ્છસીખાનેપર
સખુનફેહમીસખુનગોધસેભીમુશકીલહયઅય સાલીક
મીલે કયા દાદ ના ફેહમોં સે શેઅર અપને સુનાનેપર
શેઅર

જન્હેં ફેરાગ હય આલમમેં હેં વો સરગરદાં
યે દેખો આયના હય મેહરો માહકી ગરદીશ

કવ્વાલી રાહતજન લાહોરવાલી

કાઅબેકી તરફસે જે સીયાહ અબ્દ ઉઠા હય
વો જહુમકે મયખાને પે બરસે તો મઝા હય
લે જઓ મેરી જન તુમ્હીં દીલકો સંભાલો
કાબુમેં હમારે ન રહેગા ન રહા હય
જે તેરી નીગાહોંમેં રહે અય શહે ખુખી
શોખીમેંવો શોખી હય હયામેં વો હયાહય
મીલતે હેં તો એકદીન વો ગલેસે ભી મીલેંગે
અરમાન કોઈ દીલમેં રહેગા ન રહા હય
તદખીરસે તો વસ્લ હય હુશવાર કીલીકા
વો હોકે રહેગા જે મુકદ્દરમેં લીખા હય
ટલતી નહિં દાલેસે બલાએ શબે પુરકત
કમખખતને અચ્છા મેરા વર દેખ લીયા હય

આંખે રહેં પુરનમ સફીતે અપ્પતો અન્ધા
 તડપા કરે હીલ બર્કકી સુરતતો મઝા હય
 કયું શેખો ખીરેહમનમેં રહા કરતે હેં જહગડે
 પુત.ખાને મેં હય કોન જો કાઅખે મેં ખુદા હય
 કેહતા હય વો બે રેહમ ઝખાં કાટકે મેરી
 દેખો યે સઝાએ ગીલએ જોશે જફા હય
 સુરત નઝર આતી નહિં ઉન્કી દમે આ.ખીર
 જીનકે લીયે દમ દેરસે આંખોંમેં રૂકા હય
 આંખોંમેં તુમ્હીં ફીરતે હો હરદમ મેરે પ્યારે
 જીસ દીનસે તુમ્હેં એક નઝર દેખલીયા હય
 કયું અઝમ હુવા તર્કે મહોખખતકા તજમ્મુલ
 સોચો તો યેહી શેવએ અરખાબે વફા હય

શેઅર

આઈના દેખકે હીલ થામ કે વો બયડ ગએ
 ફીરકહા આહ મુજે કયું યે અદાએં આંધ

કળ્વાલી પ્યારીજાન અજમેરવાલી.

પેહલુએ ગયરમેં જખ દીન વો સીતમગર કાટે
 જીન્દગી અયશસે કયા આશીકે મુઝતર કાટે
 કોહે ગમકો હે અલમ સરપે ઉઠાએ મેંને
 દીનતો કયા કાટે તેરે હીજમેં પત્થર કાટે
 આજતક જુલ્ફકે ફદેસે રીહાઈ ન હુઈ
 કયદમેં ઝીસ્ત કે દીન હમને તડપકર કાટે
 ઉમ્મલર અયશકી ધજ્યાં જો ગુઝારે કોઈ
 દફઅતન કોહે મુસીખત કો વો કયું કર કાટે

રેહમ કર રેહમ અસીરાને કફસ પર સૈયાદ
 છોડ દે બેહરે ખુદા તુ ઇન્હે બે પર કાટે
 અપની તકદીર કે લીખખેકો ન કાટો ઉસને
 જન દી મુક્તમે ફરહાદને પત્થર કાટે
 જુદમ સૈયાદને કયા કયા ન કીયે ખુલખુલ પર
 બાલ નોચે કલી ઉસ્કે કલી શેહપર કાટે
 લાખદો લાખમે વો તેગ હય અચ્છી કાતીલ
 કતલ ગેહમે જે ગલે કાટે તો ફરફર કાટે
 મેરી તકદીરકી ગરદીશકો ન પહોંચા અરમાં
 લાખ સરપર ફલકે પીરને ચકકર કાટે

શેઅર.

મુસાફીરાને અદમકો ચે કયસી નીંદ આધ
 કે અયસે સોચે ન જગે જગા જગાકે થકે

કન્વાલી દોઅન્નીજન દેહલીવાલી.

દુન્યાકા કોઈ કામ હુવા મુજસે ન દીંકા
 રખખા તેરી ઉલફતને ચહીંકા ન વહીંકા
 રીઝવાં જસે દેહતા હય ચમન ખુદદે બરીંકા
 દુકડા હય તેરે કુચએ દીલકશાફી ઝમીંકા
 જતા હય નીકલ કર જે તેરે કુચેસે કોઈ
 રેહતા હય વો કમખખત ન દુન્યાકા ન દીંકા
 જતાલી હય લેકર જે ખતે શોકકો કાસીદ
 હો જતા હય અફસોસ વો કમખખત વહીંકા
 આ જએ જે પેહલુમે ખુતે હુર શમાઈલ
 હાસીલ હો મેરે ધરકો શરફ ખુદદે બરીંકા

હાંભી જો નીકલતી હય કભી મુંહસે કીસીકે
 કર જતી હય વો મેરે લીયે કામ નહીંકા
 આંખોમે બસેં થા વો રહેં ખાનચે દીલમેં
 યે ધરભી ઉન્હીંકા હય તો વો ધરભી ઉન્હીંકા
 અય ચ.ખે યે ખુખી તેરે તારોમેં કહાં હય
 માઅશુક તરેહદાર હય હરપુલ ઝમીંકા
 કુચ્છ પુછો સઘટે દીલે નાદાં કીન હાલત
 દીવાના બના ફીરતા હય દીવાના કહીંકા

શેઅર.

અદમસે આઘ ન ચારાંને રક્તગાંઝી ખખર
 ખખર નહિં વો કહાં જકે કાફીલા ડયરા

કંવાલી મીસ મુન્વરજાન જયપુરવાલી

દીલમેં રખલું ઇસકો યે અરમાન મેરે દીલકા હય
 વાકઘ કાતીલસે બાંકા નીમચા કાતીલકા હય
 ઇશકમેં અફસોરા વો અપનાભી અખ અપના નહિં
 ગયરકી તો કયા શીકાયત મુજકો રોના દીલકા હય
 એક નાલા ખીંચકર સખ હાલ ગહીર કર દીયા
 મુખતસર કીતના ફસાના મેરે દરદે દીલકા હય
 વસ્લસે મેહરૂમ હય તદખીરસે ખાલી નહિં
 એક મરઝ દીલકો હમારે સઅઘ લાહાસીલકા હય
 આપને તો ઇશકો મેરે સમજ રખ્યા હય ખેલ
 મેરે દીલસે પુંછીએ જો હાલ મેરે દીલકા હય
 જીસકો દેખો નાલાકશ ફરયાદ ખરલખ હય વહાં
 હશ્રસે મીલતા હુવા હંગામા ઉસ મેહફીલકા હય

હાથમેં તસખીહ હય ઝુન્નાર હય ખાલાયે દોશ
 સુદહ કલ મુસલક હમારે હઝરતે બેદીલકા હય
 શેઅર. °

ઝહીરકી આંખસે ન તમાશા કરે કોઈ
 હો દેખના તો દીદગ્ય ખીના કરે કોઈ

કન્વાલી મુન્નાબન આગ્રેવાલી

ચયન પાગ્યે મુખતીલાગ્યે ગમ ઝરા દોચાર દીન
 ગર જફ દસ ખીસ દીન હોતો વફ દો ચાર દીન
 સખ આતે આતે આખીર સખ આહી જાગ્યા
 મુજકો રોગ્યેગે મેરે જહલે ઉઝા દો ચાર દીન
 બચઠ જાગ્યા મેરા દીલ આપ હીંમત હારકર
 ચાર રેહને દીજીએ મેહવે અદા દોચાર દીન
 ચાર છે દસ ખીસ દીનમેં બે તકલુફ હો ગગ્યે
 પેશતર ઉનકો રહી મુજસે હયા દોચાર દીન
 એક રોઝ ઉન્કો દીયાથા મેંને પયગામે વીસાલ
 ઈસ ખતાપર વો રહે મુજસે ખફા દો ચાર દીન
 આપ આગ્યે હેં તો અબ કયા હય ઇરાદા આપકા
 આઠ દસ દીન મેરે ઘર રહયેગા યા દોચાર દીન
 ઉઝલર નીલ જય ઉલકતકી ચેહી તઅરીફ હય
 ઇશક કિયા દોચાર દીનકા પયાર કયા દોચાર દીન
 બચ ગગ્યે હમ આજ મીટનેસે તો કલ મીટ જાગ્યે
 કુગ્યે જનાં મેંહેં મીસ્લે નકશે પા દોચાર દીન
 નુહ તુમસે ઉઝલર તો કયા નીલાયા જયગા
 નીલ નહિં સકતા તુમહારા ઇત્તેકા દોચાર દીન

શેઅર.

બયઠે હેં હમ તસબુરે જના કીયે હુવે
 દાગોંસે અપને દીલકો ગુલીસ્તાં કીયે હુવે
 કંવાલી મીસ બંદીજન બુંદીવાલી.
 દારે જમે એયશ એ પીરે મુંગાં ચારોંમેં હય
 શાદીયાં હેં રોઝ મરરાહ ઈદ મય ખ્વારોંમેં હય
 કુચ્છ ન પુછો દોસ્તો હાલ ઇસ દીલે બેતાબકા
 ઇન દીનોં ચેલી કીસીકે નાઝ બરદારોંમેં હય
 એક ઝમાના ચશમે મુસા બન ગયા હય અય હસીં
 અદલા અદલા કયા તજદલી તેરે રૂખસારોંમેં હય
 જીસ કંદર ચાહો કરો તુમ નાઝે બેજ ગમ નહિં
 આશીક શયદા તુમ્હારે નાઝ બરદારોંમેં હય
 લેકે દીલ શીરીં ઝખાનીસે વો કરતા હય ઝલીલ
 જીસકો સખ બોલા સમજતે હેં વો હુશયારોંમેં હય
 કેહતા હય દીખલાકે અપના કંદહે મોઝું નાઝસે
 સર્વે ગુલશનલી હમારે કફશ બરદારોંમેં હય
 યા ખુદા હુરાને જન્નતકો મેં લેકર કયા કફ
 ચે દીલે શયદા તો ખસ તેરે તલખગારોંમેં હય
 મલ રહે હેં હજરતે ઇસા કફે અફસોસ આજ
 જાં બલખ કોઈ મગર ઊસ લખકે બીમારોંમેં હય
 ગયર મુમઝીન હય મસીહાસે શફ દીલકી-રશીદ
 હાં મગર મુમઝીન હય ઊસસે જીસકે બીમારોં મેં હય

શેઅર

જો ઉઠે તો ખફ ઉઠે જો બયઠે તો ખફ બયઠે
 લગાયા જીકો અપને રોગ જખસે દીલ લગા બયઠે

કવ્વાલી મીસ અનવરજન ટાંકવાલી

જખ વો રૂંકે તો કહા લેકે બલાયેં મેંને
 બખશ દો બેહરે ખુદા-કીં જો ખતાયેં મેંને
 સુયે કીજ્જા કલી દેખીં જો ઘટાયેં મેંને
 દરે મયખાને પે દીં જાકે સદાયેં મેંને
 ફીર ન કાબુમેં રહા પે દીસે નાદાં અપના
 દેખલીં જખ કીસી કમસીન કી અદાયેં મેંને
 કાઈ ઇસ ઇશક મહોબ્બતકે ન ફંદમેં ફંસે
 દીલ ઉન્હેં દેકે બહોત પાઈ સજાયેં મેંને
 કમસીની આપકી અચ્છી થી જવાનીસે મુજે
 નાહક અદલાહસે માંગીથીં દુઆયેં મેંને
 હર અદાપર તેરી હો જતા હય દીલ લોટ મેરા
 કલી દેખીં ન સુનીં અયસી અદાયેં મેંને
 હો મહોબ્બતકા પુરા ઇસકી બદોલત ફાઈક
 કયસી ઝેલીં હેં જફાયેંપે જફાયેં મેંને

શબ્દ

સુરાગ ઉમ્ર ગુઝીરતાકા હુંદીયે ગર ઝાક
 તમામ ઉમ્ર ગુઝર જાયે જસ્તજુ કરતે

કવ્વાલી ખ્યારેસાહબ કવ્વાલ કલકત્તેવાલે

હુસ્ને મુતલકકા અઝલકે દીનસે મેં દીવાના થા
 લામકાં કેહતે હેં જસકો વો મેરા કાશાના થા
 દીલા હાકીમ જનકા માલીક ગમે જનાના થા
 મેહમાં જસકો મેં સમજ થા વો સાહીબ ખાના થા

શુક સદ શુક ઇસ હસીકે નુરસે રોશન હય દીલ
 શમ્ય રૂખપર હસ્કે જીખરીતે અમીં પરવાના થા
 કયા હુવા ઇનકાર અગર ઇસરાર મુસાપર હુવા
 યે કમાલે શોક થા વો નાજે માઅશુકાના થા
 દાર પર ચડ કર અનલહક જો કહા મનસુરને
 વો લી એક તેરા કરીશમા હીમ્મતે મરદાના થા
 હમ ગલત ફેહમીસે સમજે કતલ કરનેકો ઇતાબ
 ચોર વહાં એક છોડ થી એક નાજે માઅશુકાના થા
 આઝમા દેખા ઇસે સો ખાર હમને અય અમીર
 આશના સે આશના બેગાનેસે બેગાના થા

શેઅર

જસપર મીટે હુવે હો વો દો દીન બહાર હય
 બે એતેખાર હસ્તીએ નાપાઇદાર હય

કવ્વાલી ઇદનજાન સુરતવાલી

જન્નતમેં સીધી જાએગી ઉમ્મત રસુલકી
 છોડેગી બખશવાકે શકાયત રસુલકી
 કુરબાનહેં નીસારહેં ઇસપર હઝાર દીલ
 જસ દીલમેં જલ્વાગર હો મહોબ્બત રસુલકી
 ગુમરાહ ઇસકો કોઈ કરે-કયા મજલ હય
 વો જસકી રેહનુમા હો હીદાયત રસુલકી
 ઇસ ફકર પર ફકીર ન દરસે કોઈ ફીરા
 મશહુર હય જહાંમેં સખાવત રસુલકી
 સખ અમ્બીયા હેં આપ રીસાલત મઆબ હેં
 તસલીમ કી હય સખને રીસાલત રસુલકી

ખયરલ બશરકે સદકેમે ખયરલ ઉમમ હુધ
કુરબાન હો રસુલ પે ઉમ્મત રસુલકી
વો ખુશ નસીબ હય જીસે અય યાદ હો નસીબ
દીદારે કીધીયાકા-ઝીયારત રસુલકી

શેઝર

અગર સુએ મદીના લેચલે દીવાના પન અપના
બનાએંગે બીયાબાને મોહમ્મદકો વતન અપના

કંવાલી છમનીજન સુરતવાલી

મસકન હય દીલ તજલ્લીએ હુસ્ને કદીમ કા
સીના મેરા જવાબ હય અર્શે અઝીમ કા
ઘન્સાંકી કયા મજલ કે દેખે વો ગુરે પાક
સખપર અયાં હય હાલ જનાબે કદીમકા
પયદા કીયા હય ઉમ્મતે ખયરલ અનામમે
મશકુર હું મેં દીલસે ખુદાએ કરીમકા
લુત્ફે અમીમ તેરા અગર રાહબર ન હો
ગુન્યોંકો કબ ખીલા સકે જહોંકા નસીમકા
બરસોં જલાહું આતશે ઈશકે હખીબમે
કયા ખાક અબ જલાએગા શોઅલા જહીમકા
હદસે ફુઝું હેં મેરે મુઆસી તો કયા હુવા
પદલા ગીરાં હય રેહમતે રખ્યે કરીમકા
હામી નહિં હય મુજકો કીસી શેઅકી એહતીયાજ
સખ કુચ્છ દીયા હુવા હય ખુદાએ કરીમકા

શેઝર

જો ચમનસે ગુઝરે તુ અય સબા તો યે કેહના
બુલબુલે ઝારસે

કે. ખીઝાંકે દીનલી . કરીબ હેં ન લગાના દીલકો
બહારસે

કંવાલી દુર્ગાજન લાહોરવાલી

શહા બંદા નવાઝા હમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
ગરીબોં કે હો તુમ હમદમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
મહે બુજેં વિલાયત આફતાબે શોકતો હશમત
અનીસો રેહખરે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
નેરી સરકારમેં દસ્તુર હય મેહમાં નવાઝીકા
મુસાફીર પરવરે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
ઇલાજે ઝખમે દીલ રીશાં દવાએ દર્દે દરવીશાં
મસીહાએ દીલે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
તુમહારે જાં નિસારોં કા કલેજ મુંહકો આતા હય
લગર મેં દર્દે હય પયહમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
તમન્નાએ નવાઝીશ બેકસોંકે ખીંચ લાઇ હય
નેરે દરપર પડે હેં હમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
મદદ અય . કાફીલા સાલાર વકતે દસ્તગીરી હય
હુદા જતા હય એક આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
અધેરી ગોર હોગી વાં હમારા કોન હામી હય
હબીબે સૈયદે આલમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના
વફા લી મુલતજી હય આપકે ઉમ્મીદ વારોંમેં
નીગાહ ફયઝસે એકદમ . ગરીબોંકી . ખખર લેના

શેઝર

હમતો તરસેં જમાલકો તેરે

દેખે આઇના હમ બદમ સુરત

કન્વાલી હમીદાનન મેરઠવાલી

દર્દકો રોકું કે નાલે કો મેં આખીર કયા કરું
કામ દો અય બેકસી કયું કર તને તનહા કરું
કેહતી હય રફતાર તેરી ઉઠતે જોખનસે તેરે
તુ અગર ફીત્ને ઉઠાએ હશ્રમેં ખરપા કરું
અખ ન છોડો ગાલયાં ખીલવતમેં દે લેના હઝાર
તુમ પકડ લેના ઝખાં ઉસવકત અગર શીકવા કરું
પાહી લું તુજકો તેરે નકશે કફે પાકી કસમ
ગયર કે ઘર તક ન છોડું મેં અગર પીછા કરું
તુજકો જતા દેખ કર સખ દેખને વાલે હસેં
સુખહ અયસા અય શબે ગખ મુંહ તેરા કાલા કરું
ખખત દુશમન ગયર દુશમન આસ્માં દુશમન મેરા
યા ઇલાહી જનકો ક્રીસ ક્રીસક્રીમેં રોયા કરું
મેં ઉઠાઉં ગમ તુમહારે તુમ સુનો હાલત મેરી
તુમ લી હીલ પયદા કરો મેં લી જગર પયદા કરું
અયનસે સોએ વહાં તુ પેહલુએ અગયારમેં
ખિસ્તરે ગમપર યહાં મેં રાત ભર લોટો કરું
રોઝે મંહશર કેહ રહી હય આસ્તીં કાતીલક્રી સાફ
ખુંહય જખ માંજુદ ફીર કયું ખુનકા દાઅવા કરું
આશીકો માઅશુક હોનેકા મઝા ઉસ વકત હય
તુ મેરા આહા કરે ઓર મેં તેરા કહેના કરું
હીલમેં આ બેઠેં અગર મેરે યે કાફીર અય હમીદ
કાઅબેમેં રખકર ખુતોંકી મુરતેં પુજા કરું

શોઅર.

અસર ન આહકા જખતક હો તફ ન સાનીફેપર
તો વોહ નીગાહ કરે કીસ્કી જાં ફીશાની પર

કંવાલી અખખાસીજન મુલતાનવાલી

મુજે ફરેખે વફા દે કે હમ મેં લાના થા
 યે એક ચાલ થી ઉનકી યે એક બહાના થા
 ન દર્દ થા ન ખલીશથી ન તલમલાના થા
 કીસીકી ચાહ ન થી વોલી કયા ઝમાના થા
 ખુલી ને આંખ તો સૈયાદકે કફરમેં ખુલી
 ન ખાગથા ન ચમનથા ન આશીયાના થા
 મેરે નસીબમેં થી મોત ઇસ બહાને સે
 કીસીકા ઇશક મેરી મોતકા બહાનાથા
 ખખર કીસે થી કે ઝાનુસે સર હટા દોગે
 હમીસે ચુક હુઈ આપ મેં ન આના થા
 હઝાર રંજ હેં અખ યે લી એક ઝમાના હય
 કોઈ મલાલ ન થા વો લી એક ઝમાના થા
 ખ્યામખર કહીં રસ્તેહીસે ન લોટ આયે
 તુજે લી અય દીલે બેતાબ સાથ જનાથા
 બલા રૂઝીબસે હમ હાલે દર્દે દીલ કેહતે
 ગરઝ યેથી કે ઉન્હેં ઇસ તરહ સુનાના થા
 સુના કીયા કોઈ ખીલવતમેં રાતભર અય હીજ
 અજબ તરાહકા દીલકશ મેરા ફસાના થા

શેઅર.

ઇસ નઝાકત મેં કરે કયા કોઈ ઉન્સે ફર્યાદ
 ગુન્યે ચીટખે તો કહા સરમેં ધમક હોતી હય

કંવાલી મીસમખારીકજન અલીગઢવાલી.

હમ ને રૂખસારે મુહમ્મદકી સના કરતે હેં
 મુકે જખરીલ અમીં ચુમલીયા કરતે હેં

યા મુહમ્મદ તેરે દીદાર કે અરમાં મુજકો
 દીનખદીન ઓર બી બેચેન કીયા કરતે હેં
 યા ઇલાહી મેરી ઉમ્મતકી રીહાઈ કરદે
 રાતદીન સરવરે ગ્લાલમ ચે દુઆ કરતે હેં
 મેં તો કયા જનનોખશર હુરો મલાઈક સારે
 જનો દીલના મેં મુહમ્મદચે ફીદા કરતે હેં
 યા ઇલાહી યું કોઈ ગેખસે આ કરકે હદે
 યાદ આમીલ તુજે મેહબુબે ખુદા કરતે હેં
 પુછેં મરકદ મેં ફરીસ્તે તો ચે કેહનાં આમીલ
 મુજકો મદદા હે શહેદીન કહા કરતે હેં

શેઅર

દીલ ફીદાચે મુસતુફા હે જાં ફીદાચે મુસતુફા
 દાનોં આંખેં હેં મેરી મે હવે લીકાચે મુસતુફા
 કંવાલી મુશતરીજાન કાનપુરવાલી.

ચીનો અરખ હમારા હિંદોસ્તાં હમારા
 મુસ્લીમ હેં હમ વતન હે સારા જહાં હમારા
 દુન્યાકે ખુત કદમેં પહેલા વોહ વર હમારા
 હમ ઉસ્કે પાસ્ખાં હેં વો પાસ્ખાં હમારા
 તેગોકે સાયેમેં હમ પલકર જવાં હુવે હેં
 ખંજર હીલાલકા હે કોમી નશાં હમારા
 ખાતીલસે દખનેવાલે અય આસ્માં નહિ હમ
 સો ખાર કર ચુકા હે તુ ઇમતેહાં હમારા
 તોહીદકી અમાનત સીનોમિં હે હમારે
 આસાં નહિં મીટાના નામો નશાં હમારા
 અયે અરજે પાક તેરી હુરમતપે કટ મરે હમ
 હય ખું તેરી રગોંમેં અખ તક રવાં હમારા

મગરીબકી વાદીયોંમેં ગુંજ અઝાં હમારી
 રૂક્તા ન થા કીસીસે સેલે રવાં હમારા
 સાલારે કારવાં હે મીરે હીજઝ અપના
 ઇસ નામસે હે બાકી આરામ જાં હમારા
 ઇકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગોયા
 હોતા હે જદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા

કન્વાલી મોતીજન દહેલવી

ગયેતોં હેં મેરે ખેલુસે અબ વો બદગુમાં હોકર
 મેરા ઝીમ્માં હેં દોડે આઈગે ખુદ મેહરમાં હોકર
 બુરા હો ઇસ જવાનીકા બનાયા જસને દીવાના
 કીસીકે ઇશકમેં હમ ખાક ઉડાતે કયું જવાં હોકર
 મેરેહી દીલમેં રેહના ઓર કેહના નહનો અકરબલી
 મેરી આંખોમેં ફીરના ઓર મુજસેહી નીહાં હોકર
 ગઝબ હી હોગયા કયું ઝીક આયા હુરકા લબપર
 વો ખાકર તેરા ગુસ્સેમેં ગયેહેં બદગુમાં હોકર
 નીકલને દુંગામેં-તીરે નઝરકો ઉન્કે-કયું દીલસે
 રહેં આરામસે આગ્યે હેં જો યે મેહમાં હોકર
 યે મેરી આરઝુએ રોઈગી રાબ ખુનકે આંસુ
 જો મેરે હલકપર ખંજર રૂકા ઉન્કાં રવાં હોકર
 હમારે ખીરમને દીલપર ગીરાતેહો યે કયું બીજલી
 તુમ અપની બઝમમેં નાહક ઉદુસે હમ ઝબાં હોકર
 પરેશાં કરદીયા હે એક બુતે કાફીરકી ઉદ્દતને
 અદમસે હુંઠને આગ્યેહેં દુન્યા તક રવાં હોકર
 ખુદાને કર દીયા ઉસ ફીત્ના કામતકો કયામતકા
 ચેહી દીનહેં કયામત ઢાયગા અબ વો જવાં હોકર
 કીયાથા કસ્દ મેંને આપકી મેહફીલમેં આનેકા -

મુજે ડાંઠા મુજે ઝીડકા ઉદ્દને પાસખાં હોકર
 તુમારાહી જીગરહે યે તુમારાહી કલેજહે
 ઉઠાના ખાર ઉદ્દતકા તમસ્સુમ નાતવાં હોકર
 શબ્દ

છુટ જય કીસીસે ન મુલાકાત કીસીકી
 અલ્લાહ ખીગાટે ન ખની ખાત કીસીકી

કંવાલી મીસ હીરા ખમખઈવાલી

જલનાં વાઈઝકો હે ઝેખા નહિં મય ખવારોં પર
 રેહમતેં દેખકે ખાલીકકી ગુનેહગારોં પર
 એક ભયુકેકા મુજે ધ્યાન ને આ જતા હય
 હીજર મેં લોટતાહું શોકસે અંગારોં પર
 હમને ગુલખાય ને સીનેપે કીસી ગુલરૂકે
 ફેક લે જાયેગે કુછ દીનમે યે ગુલઝારોં પર
 અય ફલક ખેરતોહે ઝુલ્મકો રખા હે રવા
 નેસીતમહે તેરા વો હમસેહી બેચારોં પર
 વેહમ બોસેકા ને આ જતાહં એક ગુલરૂકે
 નીલ આ જતે હેં ઉસ ફુલસે રખસારોં પર
 ખીંચ ગયા નકશા કીસી પરદાનશીંકા દીલમેં
 દેખા જખ હુસ્ન યે દુનીઆં કે તરેહદારોં પર
 કીસતરેહ ફીરહો ભલા નખલે તમનનાં સરસખઝ
 એસ પડજતીહો જખવસ્લ કેઈ કરારોં પર
 ખીકે મય ગીરતેહેં કદમોંપે તેરે અય સાકી
 ફેક રખતેહેં યે મયકશ તેરે હુશયારોં પર
 ઝેહમતેં લેતેહો કયું સરપે અબસ અપને અઝીઝ
 હરફ ગીરીને કીયા કરતે હો અશઆરોં પર

શ્રેષ્ઠ.

સખલે ગાહીદે નાદેહમ ન મય.ખવારોંકા

ખ.ખશનેવાલાભી દેખાહે ગુનેહગારોંકા

ગઝલે અઝીઝ.

જુસતજુમેં તેરી ગુમ હોકે કીધર તક પોંહયે,
 હમકો અપની ન ખખર હોકે કીધર તક પોંહયે;
 તુજસે મીલનાં થા જો અય સાકીયે ઇરફાં હમકો
 ગીરતે પડતે તેરે મયખાને કે દર તક પોંહયે;
 છુતક તો જખ થા કે ખુલખુલકે પડેં પાઉં પર,
 ખાક પહોંચે તેરે ગેસુ જો કમર તક પોંહયે;
 તેરી ઉલકતમેં નહીં હોકે હુવે જો ઇસ ખાત,
 ગેરમુમકીન હે ઉનેહ કોઇ ઝરરા તક પોંહયે;
 દેખનેકો તુજેહ હીવારે અનાંસીર તોડી,
 ખુદકો જખ ખોયા તો ફીર હમ તેરે દરતક પોંહયે;
 નહનોં અકરખભી કહે ઓર છીપે ભી હમસે
 દેખનેવાલેકી કયા ખાક નઝર તક પોંહયે,
 હે નઝર વો જો રહે હીલમેં મેરે ખરસોં તક,
 હે વોહી તીર જો રેહ રેહકે જગર તક પોંહયે;
 જમ તવહીદ કા વો દેદે હમેં અય સાકી
 ચે નહો હોશ કહાં આયે કીધર તક પોંહયે;
 હે અસર વો જો રહે ખાબે ઇજબતપે અઝીઝ
 વો દુઆ ખુખ હે જો ખાબે અસર તક પોંહયે.

 તમામ શુદ્ધ.

ઈધરલી-તો દેખીયે

ગઝલયાત.

કિસ્સેબાત.

હસીનોંકી જાન ઉર્ફે સુરીયુંકા	તિલસ્મે હોશરૂખા જલ્દ	
ધમાન હિ. પહેલા	અવ્વલ	
„ „ દુસરા	અલેશ લેલા	
„ „ તીસરા	અરેખીયન નાઈટસ	
„ „ ચોથા	હાતિમતાંધ	
હસીનોંકા નાજ	દાસ્તાને અમીર દમજ	
પડકતા કબ્જાલ.	તોતા કહાની	૦-૮-૦
બહારે જાશિમ.	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
ગસ્મે ખાજ.	મુનતખિયે નશર	૦-૧૦-૦
ખજનએ મારજત.	ખીખી મરયમ	૦-૨-૦
એક લાખ રૂપયકા	રોશનમિયાં રમસુદ્દા	૦-૨-૦
એક શેર.	શાહેજલાં શાદપરી	૦-૨-૦
બહારે કબ્જાલ.	જેતુન મોદમદ હનીફ	૦-૨-૦
મુનયએ બુલબુલ.	અહાર દુરવેશ	૦-૬-૦
મજમુએ કબ્જાલી.	પ્રસાને અબ્બાસ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ.	મલેક મોદમદ	૦-૬-૦
નયબહાર કબ્જાલી	જંગનામા દજસ્તઅલી	૦-૫-૦
પદારિસ્તાન.	જંગનામા મદમદ હનીફ	૦-૮-૦
હદિયતુલ મુસલ્માનીન.	જંગનાના ધમામ હુસેન	૦-૬-૦
જવાહર હિન્દી.	મેઅરાબનામા	૦-૨-૦
ગુરનામા.	ખુબમુરત બલ	૦-૪-૦
મકરાત નામા.	અલાકિદીન	૦-૪-૦
તરકીખુસ સલાન.	બી ખીખી સલામ	૦-૨-૦
આશકે ખુલ ખુલ	યુસુફ જુલેખાં	૦-૮-૦
દીલફરેખ કબ્જાલ	યુસુફ સાના	૦-૫-૦
ગજલયને હકાની	બકાવલી	૦-૮-૦
કરીયાદે ખુલખુલ	તમીમ અંસારી	૦-૨-૦
આશકે કબ્જાલ		

કીતાબ મીલનેકા પતા—

બુકસેલર શરફઅલી કીકાભાઈ.

રીવીરોડ—અમદાવાદ.

